

enkelte Punkter i det Lovforslag, som Regjeringen havde forelagt. Disse Indvendinger ere nu senere ved Udvalgets Arbejde fjernede, saaledes at jeg for mit Vedkommende nu vil tilraade det høie Thing at stemme for Udv lgets Fleritals Forslag. Jeg skal kun tillade mig at omtale et eneste Punkt, nemlig det Underændringsforslag, som Mindretallet har stillet til § 19 i Udvalgets Forslag. Jeg kan ikke negte, at ved Sagens første Behandling udtalte jeg mig temmelig nær i Overensstemmelse med de Betragtninger, som det ærede Mindretal nu har gjort gjældende, idet det har staaet for mig, som om det ikke var ganske tilraadeligt at gribe saa dybt ind med Hensyn til Raabud af Magelæg, idet man mulig kunde risikere, at det kunde genere ved flere Leiligheder. Men efter at nu Udvalget har behandlet denne Sag, og man har hørt de forskjellige Meninger derom, kan jeg ikke negte, at jeg er kommen til et noget andet Resultat, idet det staaer for mig, som om, hvis man forbyder ganske saadanne Magelæg, det vil medføre flere praktiske Vanskeligheder, end hvis man tillod dem, og det er Grunden til, at jeg tror at kunne gaa med til, at disse Magelæg nu kunne paabydes, selvstændig under Begrænsninger. Det forekommer mig, at de Grændser, der ere truffet her i § 19 i Udvalgets Forslag, ere saa betryggende, at jeg for mit Vedkommende ikke frygter for, at denne Bestemmelse vil have nogen videre praktisk Ulempe for Rogensomhelst, og da jeg tillige hører, at den høitærede Minister fraraader at forandre noget Videre i Forslaget, saa ledes som det foreligger fra Flerittallet, forekommer det mig, at, naar man nu ved et møjommeligt Arbejde af Udvalget har arbejdet sig saaledes sammen, at man her med nogenlunde Enighed har kunnet forelægge sit Forslag, maa man være noget betænkelig ved uden Nødvendighed at foretage saadanne Forandringer, som der kunde være Sandsynlighed for kunde lægge Lovforslagets videre Fremme Hindringer i Veien. Jeg kan derfor ikke Andet end fraraade ærede Medlemmer at stemme for det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Mindretal. — Jeg skal ikke indlade mig paa andre Punkter. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) omtalte en Sag, der særlig vedrører Søerne, og jeg indrømmer, at der mulig kunde være Anledning til at tage det Spørgsmaal lidt nærmere under Overveelse inden 3die Behandling. Men jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Sagen, thi jeg har ikke tænkt mig saa næse, hvorledes man kunde træffe en anden Bestemmelse, der mulig kunde være heldigere end den, der staaer i §§ 51 og 52; men det er muligt, at der maatte kunne tages en anden Bestemmelse inden 3die Behandling. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade det høie Thing at vedtage Flerittallets Ændringsforslag, saaledes som det foreligger.

Ordføreren (Sørup): De enkelte Bemærkninger, der ere fremsatte om Udvalgets Forslag, ere jo ikke af meget indgribende Betydning. De angaa mest specielle Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der for de flestes Vedkommende vil kunne være Tale om en nærmere Overveelse mellem 2den og 3die Behandling. Forsaavidt det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg) mente, at det vilde blive Reglen nu, at ogsaa for Hovedvandsløbs Vedkommende vilde Vedligeholdelsespligten ubetinget være forbeholdt Breddeerne, er dette dog ikke saa. Det gjælder nemlig ikke i alle de Tilfælde, hvor der tidligere har fundet en Regulering Sted, ved hvilken Vedligeholdelsespligten er bleven fordelt paa en anden Maade. I saa Tilfælde vil det være den bestaaende Retstilstand, det kommer an paa, og den gjør Udvalgets Forslag ingen Forandring i. Det samme ærede Medlem var af den Opfattelse, at der var foregaaet Realitetsforandringer ved Udvalgets Forslag under § 4 i Sammenligning med det oprindelige Forslag. Det er ikke saa. Naar der her staaer, at de tidligere „større Vandløb“ blive Hovedvandløb uden videre, og en lignende Regel gives for de mindre Vandløb, er det kun en Redaktionsændring. I Regjeringens Forslag stod der „indtil videre“, men „indtil videre“ følger af sig selv, nemlig indtil der træffes ny Bestemmelse derom. Det, som Lovforslaget udtrykker, er kun, at de gif over i denne Klasse, uden at der blev truffet nogen Bestemmelse derom, altsaa uden videre. „Uden videre“ vil være det korrekte Udtryk for, hvad der foregaar her. Særligt vil Stillingen være ganske den samme med Hensyn til senere Overgange enten til en højere Klasse eller til en lavere. Forholdet er ganske det samme som i Regjeringens Forslag, idet Alt, hvad der angaar det, er afgjort ved vort Forslag. Hvad Spørgsmaalet om Søer angaar, har den høitærede Indenrigsminister vistnok Ret i, at det vil blive Følgen af den Redaktion, som Udvalget foreslaar, at ogsaa saadanne større Anlæg, som den høitærede Minister nævnte, vilde kunne blive paalagte saadanne enkelte Lodsseiere, som ikke ere enige deri; men jeg tror dog ikke, at Ristikoen vil være saa stor, idet Udvalgets Forslag jo ikke gaar ud paa, at Foretagendet ubetinget skal sættes i værk, naar to Krediede ønske det, men kun at Spørgsmaalet da skal forelægges en Landvæsenkommission, hvilken Landvæsenkommission da afgjør, om det skal ske. Under den Overveelse, som Landvæsenkommissionen da foretager, vil det jo være naturligt, at den tager Hensyn til, hvilke Befosninger en saadan Udtyrring vil medføre, og hvilke fremtidige Anlæg der i den Anledning vil være at foretage. Hvis Forslaget stiller sig saaledes, at det vil blive nødvendigt at foretage lige store Anlæg, som den høitærede Minister nævnte, vil der jo være Grund for Landvæsenkommissionen til at give Mindretallet Medhold, medens det under den modsatte